

fattelse, at Mindretallets Forslag vil blive i Førvør af de smaa Hartkornsbrugere i Modspætning til vort, hvor vi fordele paa $\frac{1}{2}$ Tønde Hartkorn. Nej, det vil det slet ikke (Afbrydelse af Berg), men det ærede Medlem har heller ikke rigtigt sat sig ind i de Forhold. Man vil rimeligvis, hvis Mindretallets Forslag vedtages, tage det paa den Maade, at 1 Td. Hartkorn skal hede 1 Mand, over 1 til 2 inklusive 2 Mand og saa fremdeles. Hvad følger deraf? Deraf følger, at 9 Skpr. Hartkorn paalignes ogsaa 2 Mand efter Mindretallets Forslag, medens de efter vort Forslag kun paalignes højst $1\frac{1}{2}$ Mand. Naar man siger 1 Td. Hartkorn svarer 1 Mand, over 1 til 2 Tdr. inklusive 2 Mand, over 2 til 3 Tdr. inklusive 3 Mand o. s. v. er det netop paa den Maade, man affatter Skalaerne nu. Enten vil man i hvert Fald komme til at sige, at det skal gøres paa den Maade, eller ogsaa paa den Maade, at man siger fra 1 Td. inklusive til 2 Tdr. 1 Mand, fra 2 Tdr. inklusive til 3 Tdr. 2 Mand o. s. v. Men ogsaa det er uheldigt; thi gaar man den Vej, bliver altfor meget Hartkorn frit, og selv om man gjorde det, vilde man komme til store Uligheder; thi saa vilde 15 Skpr. Hartkorn kun komme til at svare lidt over $\frac{1}{2}$ Mand pr. Td. Hartkorn, medens 1 Tønde maatte svare 1 Mand. (Afbrydelse af Berg). Det ærede Medlem forstaar det ikke; det er hans Fejl. Saa staar der ikke noget bestemt i Mindretallets Forslag om, hvorledes Stigningen skal foregaa for Assurancesummens og Folkehøldets Vedkommende. Man kan slutte sig til, at Meningen er, det skal foregaa efter samme Regler, som for Hartkornet, men noget bestemt derom staar der ikke. — Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Vædringsforslagene til § 7 om Skovene. Det forekommer mig, at være nogle mærkværdige Forslag. Man foreslaar et Enten—Eller. Enten maa man sætte Skovstylden til femdobbelte Iydelse mod andet Hartkorn, eller ogsaa maa man tage Skovene „efter Areal og Værdi i Forhold til Areal og Værdi af de øvrige snekastningspligtige Ejendomme i Kommunen“. Der er altsaa et Enten—Eller. Det er overladt til Amtsraadet efter Forhandling med Sogneraadet at træffe Bestemmelse om, hvordan det skal være. Det passer nu ikke med de Regler, vi nu søge at faa ind angaaende disse Forhold, at man her fuldstændig overlader til de kommunale Autoriteter at vælge mellem dette Enten—Eller. Er det i Kommunens Interesse, kunne de sige: Vi tage det femdobbelte, og

hvor det andet er i Kommunens Interesse, kunne de tage dette. Hvor Skovene ere højt skuldsatte, og hvor de derfor faa mest ad den Vej, kunne de vælge den, hvor de faa mest efter Areal og Værdi, kunne de vælge denne Vej. Der er Plads aaben for den allerstørste Vilkaarlighed paa det Omraade. Men dertil kommer, at Skovene vel ikke ere for højt skuldsatte — det tror jeg langt fra — men de ere heller ikke saa meget for lavt skuldsatte som Mindretallet og det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds gaa ud fra. Af en Betænkning, som blev afgiven i 1858 af en Kommission, der var nedsat af Indenrigsministeren for at undersøge de Forhold, fremgaar det, at der den Gang var 1 Td. Skovskuld gennemsnitlig paa hver 28 Tdr. Land Skov, men 1 Td. Land Ager og Engs Hartkorn paa hver 18 Tdr. Land. Det vidner nu i alt Fald ikke om, at Forholdet er saa galt som 5—1; og, naar man saadan desuden veed, at Skovenes Skuldsætning er meget forfællig — den almindelige Hartkornsansættelse er meget forfællig, men Skovenes endnu mere, idet nogle Skove have 1 Td. Skovskuld paa 6—7 Tdr. Land, medens andre have forholdsvis mindre — bliver det saa meget uheldigere og giver Spilrum for særdeles Vilkaarlighed, idet Kommunen og Amtsraadet faa Ret til, hvor de tro, de staa dem bedst derved, at tage Skovstylden femdobbelte. Men er det for galt med „det femdobbelte“, saa bliver det meget bære med det andet Alternativt, der er sat: Areal og Værdi. Hvad vil det sige? Dersom man vælger det — hvad man nu sikkert ikke gør et eneste Sted; thi det vil blive en altfor vidtløftig og indviklet Fremgangsmaade, der saa maatte følges; men det maa jo være Forudsætningen for Vædringsforslaget, at det kan være praktisk og kan og vil blive brugt hist og her — saa skal, som Ministeren bemærkede, først Skovene opmaales, deres Areal beregnes, og Skoven dernæst værdsættes, og dernæst skal man opmaale alle Kommunens Ejendomme og saa endelig værdsætte dem. Det bliver ikke saa ganske saa Opmaalinger og Taksationsforretninger, der skal afholdes, og et ganske betydeligt Arbejde. Men der staar ikke noget i Vædringsforslagene eller andre Steder om, hvem der skal betale disse Taksationer: Er det Sogneraadene? Det ville de vist meget betakke sig for. Eller er det Amtsraadene, der skulle betale dem af Amtsrepartitionsskøndene? Det staar der, som sagt, ikke noget om. Det vilde blive en ganske betydelig Udgift; thi det vilde dog være ubilligt, at nogen skulde opmaale Kommunens Ejen-